

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 4 listopada 2022 r.

**Opinia do ustawy o zawodzie ratownika medycznego
oraz samorządzie ratowników medycznych
(druk nr 856)**

I. Cel i przedmiot ustawy

1. Celem uchwalonej przez Sejm w dniu 27 października 2022 r. ustawy o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych, określanej dalej jako „opiniowana ustawa”, jest – jak wskazano w uzasadnieniu jej projektu (str. 1) – „wprowadzenie do systemu prawnego przepisów regulujących w sposób kompleksowy wykonywanie zawodu ratownika medycznego oraz utworzenie ram prawnych dla działania samorządu ratowników medycznych oraz zasad odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych”. W ocenie projektodawcy „[Z]awód ratownika medycznego bezspornie należy do zawodów zaufania publicznego. Wykonywanie tego zawodu posiada znamiona realizowania misji społecznej w newralgicznym obszarze gwarantowanego w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawa do ochrony zdrowia. Szczególny charakter zawodu ratownika medycznego wynika ze znacznego udziału w procesie jego wykonywania podejmowania kwalifikowanych medycznych czynności ratunkowych wobec osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Zawód ten wiąże się z samodzielnością i niezależnością w wykonywaniu niejednokrotnie złożonych czynności, wymaga posiadania wysokich specjalistycznych kwalifikacji zawodowych oraz zakłada dostęp do tzw. danych wrażliwych osób trzecich.” (*ibidem*).

2. Opiniowana ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodu ratownika medycznego, zasady i organizację kształcenia podyplomowego i doskonalenia zawodowego ratowników medycznych, organizację i zakres działania samorządu ratowników medycznych oraz zasady odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych, w szczególności:

- 1) stanowi, że zawód ratownika medycznego może wykonywać osoba, która:
 - a) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,
 - b) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu ratownika medycznego,
 - c) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego,
 - d) spełnia co najmniej jedno z wymagań kwalifikacyjnych wymienionych w art. 2 pkt 4,
 - e) swoim dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu ratownika medycznego, w szczególności nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe,
 - f) posiada prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 2) formułuje przepisy szczególne dotyczące możliwości wykonywania zawodu ratownika medycznego w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii przez osobę, która uzyskała kwalifikacje do wykonywania zadań zawodowych ratownika medycznego w państwie innym niż:
 - a) państwo członkowskie Unii Europejskiej,
 - b) państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - c) Konfederacja Szwajcarska;
- 3) statuuje przepisy szczególne dotyczące możliwości wykonywania zawodu ratownika medycznego w sposób tymczasowy i okazjonalny przez ratownika medycznego, który posiada uprawnienia do wykonywania zawodu ratownika medycznego nabyte w:
 - a) państwie członkowskim Unii Europejskiej,
 - b) państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

- c) Konfederacji Szwajcarskiej;
- 4) stanowi, że prawo wykonywania zawodu ratownika medycznego przyznaje Krajowa Rada Ratowników Medycznych;
- 5) formułuje zakres zadań zawodowych ratownika medycznego, tj.:
 - a) udzielanie świadczeń zdrowotnych, w tym medycznych czynności ratunkowych udzielanych samodzielnie lub na zlecenie lekarza, przy czym ich szczegółowy zakres ma określić, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia,
 - b) zabezpieczanie osób znajdujących się w miejscu zdarzenia oraz podejmowanie działań zapobiegających zwiększeniu się liczby osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego,
 - c) transportowanie osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego,
 - d) udzielanie wsparcia psychicznego w sytuacji powodującej stan nagłego zagrożenia zdrowotnego,
 - e) stwierdzanie zgonu, do którego doszło podczas akcji medycznej;
- 6) precyzuje, że za wykonywanie zawodu ratownika medycznego uważa się również:
 - a) nauczanie zawodu ratownika medycznego oraz wykonywanie pracy na rzecz doskonalenia zawodowego ratowników medycznych i dyspozytorów medycznych,
 - b) organizowanie i prowadzenie zajęć z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy, medycznych czynności ratunkowych oraz pierwszej pomocy,
 - c) prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w zakresie ratownictwa medycznego,
 - d) kierowanie ratownikami medycznymi oraz dyspozytorami medycznymi,
 - e) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowiskach administracyjnych, na których wykonuje się czynności związane z przygotowaniem i organizowaniem świadczeń zdrowotnych w zakresie ratownictwa medycznego lub nadzorem nad ich udzielaniem,
 - f) zatrudnienie lub pełnienie służby na stanowisku perfuzjonisty po ukończeniu kursu kwalifikacyjnego w zakresie perfuzji organizowanego przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego lub Polskie Stowarzyszenie Perfuzjonistów,

- g) sprawowanie funkcji z wyboru w organach samorządu ratowników medycznych lub wykonywanie pracy na rzecz tego samorządu w zakresie realizacji jego zadań;
- 7) określa podmioty, w których ratownik medyczny udziela świadczeń zdrowotnych, w tym medycznych czynności ratunkowych;
- 8) stanowi, że ratownik medyczny może wykonywać zawód:
 - a) w ramach umowy o pracę,
 - b) w ramach stosunku służbowego,
 - c) na podstawie umowy cywilnoprawnej,
 - d) w ramach porozumienia o wolontariacie;
- 9) statuuje zasadę, że przynależność ratowników medycznych do samorządu ratowników medycznych jest obowiązkowa;
- 10) stanowi, że samorząd ratowników medycznych jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega wyłącznie przepisom prawa.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Opiniowana ustawa została uchwalona w oparciu o projekt wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów 29 września 2022 r. (druk sejmowy nr 2661).

4 października 2022 r. Marszałek Sejmu skierowała projekt opiniowanej ustawy do Komisji Zdrowia, która przedstawiła sprawozdanie 25 października 2022 r. (druk sejmowy nr 2717). Podczas odbytego 26 października 2022 r. drugiego czytania projektu opiniowanej ustawy zgłoszono do niego 6 poprawek (druk sejmowy nr 2717–A), z których 3 zostały przyjęte w trzecim czytaniu.

W toku sejmowego postępowania legislacyjnego nie dokonano w projekcie opiniowanej ustawy zmian merytorycznych, które zmieniałyby jego pierwotny zakres w sposób znaczący.

III. Zastrzeżenia co do zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej

1. Istnieją solidne podstawy do postawienia tezy, że **art. 7 ust. 2 opiniowanej ustawy** jest **niezgodny z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej**, określanej dalej jako „Konstytucja”, przez to, że nakazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia uregulować materię o charakterze powszechnie obowiązującym w drodze informacji zamieszczanej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego ministra, a zatem poza systemem źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

1.1. Stosownie do art. 7 ust. 1 opiniowanej ustawy w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii osobie, która uzyskała poza terytorium państw członkowskich (tj. w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacja Szwajcarska) kwalifikacje do wykonywania zadań zawodowych, o których mowa w art. 33 ust. 1, można udzielić zgody na wykonywanie zawodu ratownika medycznego, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,
- 2) jej stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu ratownika medycznego,
- 3) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego,
- 4) posiada:
 - a) dyplom wydany poza terytorium państw członkowskich potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego lub
 - b) dokumenty potwierdzające co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu zadań zawodowych, o których mowa w art. 33 ust. 1, uzyskane w okresie ostatnich 5 lat poprzedzających udzielenie zgody

– przy czym zgodnie z ust. 2 tego artykułu „[M]inister właściwy do spraw zdrowia zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej wykaz dokumentów poświadczających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i pkt 4 lit. b”.

1.2. Powszechnie obowiązujący charakter materii, która ma zostać uregulowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia w drodze informacji zamieszczanej w Biuletynie Informacji Publicznej, wynika z przepisów art. 9–11 opiniowanej ustawy. Przewidują one z jednej strony obowiązek dołączenia do wniosku o wydanie zgody na wykonywanie zawodu ratownika medycznego dokumentów, których wykaz ma określić minister właściwy do spraw zdrowia, z drugiej zaś – wiążą określone skutki prawne z tym zdarzeniem (zgodnie bowiem z art. 11 ust. 1 zdanie pierwsze opiniowanej ustawy „[W] przypadku stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia na podstawie przesłanych dokumentów, że wnioskodawca spełnia warunki do wydania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia wydaje decyzję, o której mowa w art. 8 ust. 1.”). Za niedopuszczalne w świetle art. 87 Konstytucji należy zatem uznać unormowanie, które przewiduje zamieszczenie wykazu przedmiotowych dokumentów w Biuletynie Informacji Publicznej – z pominięciem jego uprzedniego określenia w drodze rozporządzenia. Jeżeli prawodawca zamierza unormować sytuację prawną określonych podmiotów (osób fizycznych, organów władzy publicznej, organizacji publicznych i prywatnych), „musi legitymować się kompetencją udzieloną przez Konstytucję i uczynić to w formie aktu normatywnego wskazanego w Konstytucji (np. w ustawie, rozporządzeniu z mocą ustawy, rozporządzeniu, akcie prawa miejscowego), a ponadto – należycie go ogłosić (por. art. 88 Konstytucji)”¹. Jeżeli zatem ustawodawca sejmowy dostrzega potrzebę określenia katalogu dokumentów potwierdzających spełnianie ustawowych przesłanek warunkujących wydanie zgody na wykonywanie zawodu ratownika medycznego, to właściwym pod względem konstytucyjnym instrumentem legislacyjnym będzie ustanowienie w art. 7 ust. 2 opiniowanej ustawy upoważnienia do wydania stosownego aktu wykonawczego przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

1.3. Na marginesie należy dodać, że z powyższych powodów analogiczne pod względem normatywnym przepisy:

- 1) art. 7 ust. 2aa ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2022 r. poz. 1731 i 1733),
- 2) art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720 i 1733),

¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2011 r. (P 1/11).

3) art. 35a ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 551, z późn. zm.)

– zostały ocenione przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu² za niezgodne z art. 87 Konstytucji w toku senackich prac nad uchwaloną przez Sejm w dniu 27 listopada 2020 r. ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych (druk senacki nr 279).

1.4. W świetle podniesionej argumentacji, rozważyć należy przychyłność wobec następującej propozycji poprawki:

– w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów poświadczających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i pkt 4 lit. b, mając na uwadze zapewnienie konieczności szczegółowej weryfikacji informacji przekazywanych przez osobę ubiegającą się o wydanie zgody na wykonywanie zawodu ratownika medycznego.”.

2. Przepis art. 216 opiniowanej ustawy jest niezgodny z art. 118 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji przez to, że został wprowadzony do jej tekstu w drodze poprawek zgłoszonych podczas drugiego czytania jej projektu, tj. bez dochowania trybu wymaganego dla sejmowego postępowania ustawodawczego.

2.1. Zgodnie z art. 119 ust. 1 Konstytucji Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach. Powołany przepis statuuje zatem nakaz, „by podstawowe treści, które znajdują się ostatecznie w ustawie przebyły pełną drogę procedury sejmowej, tak by nie zabrakło czasu i możliwości na przemyślenie przyjmowanych rozwiązań i zajęcie wobec nich stanowiska. Nakazowi temu sprzeciwia się takie stosowanie procedury poprawek, które pozwala na wprowadzenie do projektu nowych, istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej. Dotyczyć to może zwłaszcza poprawek zgłoszonych dopiero w drugim czytaniu i niebędących przedtem przedmiotem rozważań w komisjach”³. Niezależnie od tego, należy zauważyć, że „wykładnia przepisów regulujących poprawki „sejmowe” i „senackie” musi być

² *Opinia do ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych (druk nr 279)*, Warszawa, 7 grudnia 2020 r. [<https://www.senat.gov.pl/gfx/senat/pl/senatekspertyzy/5681/plik/279o.pdf>].

³ Wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 23 lutego 1999 r. (K 25/98) oraz z dnia 9 marca 2016 r. (K 47/15).

dokonywana w taki sposób, aby nie prowadziło to do zatarcia odrębności między inicjatywą ustawodawczą i poprawkami, a w konsekwencji do obchodzenia wymagań, które Konstytucja przewiduje dla inicjatywy ustawodawczej”, przy czym „wyjście poza określony przez samego projektodawcę zakres przedmiotowy projektu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy treść poprawki pozostaje w ścisłym związku z przedmiotem projektowanej ustawy, a zwłaszcza wtedy, gdy jej wprowadzenie jest niezbędne do pełnego zrealizowania koncepcji projektodawcy. Odmienne stanowisko oznaczałoby obejście konstytucyjnych wymagań dotyczących inicjatywy ustawodawczej i trzech czytań projektu”⁴.

2.2. W kontekście powyższych rozważań należy zauważyć, iż w wyniku poprawek zgłoszonych na etapie drugiego czytania projektu opiniowanej ustawy, jego tekst został uzupełniony o art. 216, który zmierza do uchylecia art. 7g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.). Mając na uwadze, że uchylany artykuł normuje problematykę powoływania przez wojewodę lekarzy i lekarzy dentyistów do stwierdzania zgonów osób podejrzanych o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 albo zakażonych tym wirusem poza szpitalem, bezsporne jest, że zakres normowania art. 216 opiniowanej ustawy wykracza poza materię projektu wniesionego do Sejmu przez Radę Ministrów.

2.3. Mając na uwadze, że poprawki zgłaszane na etapie sejmowego postępowania ustawodawczego powinny „pozostawać w związku z projektem złożonym w Sejmie przez wnioskodawcę, przy czym więź ta winna mieć wymiar nie tylko formalny, ale i merytoryczny, polegający na tym, że konkretne poprawki odnoszące się do projektu powinny pozostawać w odpowiedniej relacji z jego treścią, zmierzając do modyfikacji pierwotnej treści projektu”⁵, należy uznać, że art. 216 opiniowanej ustawy jest niezgodny z art. 118 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji. Należy również dobitnie podkreślić, że nie tylko na etapie drugiego czytania, ale również w toku prac komisyjnych niedopuszczalne jest wprowadzanie poprawek, które stanowią „nowość normatywną, wychodząc poza zakres projektu ustawy”⁶ – niezależnie od tego, czy są one korzystne dla adresatów proponowanych regulacji.

⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r. (P 11/08).

⁵ *Ibidem*.

⁶ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 marca 2009 r. (K 53/07).

2.4. Mając na uwadze powyższą argumentację, należy postulować akceptację następujących **propozycji poprawek**:

- 1) skreśla się art. 216;
- 2) w art. 233 skreśla się wyrazy „art. 216 oraz”.

IV. Zastrzeżenia natury systemowej, legislacyjnej oraz redakcyjnej

Względy spójności systemowej oraz poprawności legislacyjnej i językowej przemawiają za potrzebą akceptacji poniższych **propozycji poprawek**:

- 1) w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Ilekroć w ustawie jest mowa o sądzie ratowników medycznych, rozumie się przez to Sąd Dyscyplinarny i Wyższy Sąd Dyscyplinarny.”;

- 2) w art. 32 skreśla się pkt 3;
- 3) w art. 63 w ust. 3 w pkt 5 w lit. a po wyrazie „imię” dodaje się wyraz „(imiona)”;
- 4) w art. 65 w pkt 1 po wyrazach „ratownika medycznego” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w art. 58 ust. 1.”;
- 5) w art. 66 w ust. 2 wyrazy „Ratownik medyczny, o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „Ratownik medyczny wykonujący zadania zawodowe w podmiotach, o których mowa w art. 36 pkt 7–11, 16 i 18”;
- 6) w art. 70:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Odbycie kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Odbycie medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych”,
 - b) w ust. 3:
 - w pkt 1 wyrazy „kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych”,
 - w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w pkt 5 wyrazy „kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych” zastępuje się

wyrazami „medycznego kursu kwalifikacyjnego ministra właściwego do spraw wewnętrznych”;

- 7) w art. 100 w ust. 2 skreśla się zdanie trzecie;
- 8) w art. 135 w ust. 2:
 - a) pkt 2 oznacza się jako pkt 3,
 - b) pkt 3 oznacza się jako pkt 2;
- 9) w art. 138 w ust. 2 oraz w art. 145 w ust. 2 wyrazy „w rozumieniu ustawy” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy”;
- 10) w art. 147 w pkt 5 oraz w art. 148 po wyrazie „oświadczenia” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1,”;
- 11) w art. 151 skreśla się ust. 3;
- 12) w art. 178 w ust. 2 po wyrazie „przewinienie” dodaje się wyraz „zawodowe”;
- 13) w art. 183 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „imię i nazwisko sędziów” zastępuje się wyrazami „imiona i nazwiska sędziów”;
- 14) dodaje się art. 209a w brzmieniu:

„Art. 209a. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633, 655, 974 i 1079) w art. 5 w ust. 4 w pkt 2 skreśla się przecinek na końcu oraz uchyla się pkt 3.”;

- 15) tytuł rozdziału 10 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy”.

Rekomendowane poprawki zmierzają do:

- 1) uwzględnienia, że pojęcie „sąd ratowników medycznych” (będące skrótem określenia złożonego „Sąd Dyscyplinarny i Wyższy Sąd Dyscyplinarny”) występuje w przepisach rozdziału 2, 6 i 7 opiniowanej ustawy, a zatem jego umiejscowienie dopiero w ostatnim z nich nie jest właściwe w świetle § 154 ust. 2 „Zasad techniki prawodawczej” (**nr 1 i 11**);
- 2) uwzględnienia, że przypadek „złożenia przez ratownika medycznego oświadczenia o zrzeczeniu się uprawnień wynikających ze zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1” (art. 32 pkt 3 opiniowanej ustawy), został objęty zakresem normowania art. 32 pkt 2, który odnosi się do przypadku „wygaśnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1” – art. 16 pkt 3

opiniowanej ustawy stanowi bowiem, że zgoda, o której mowa w art. 7 ust. 1, wygasa z mocy prawa w przypadku „złożenia przez ratownika medycznego oświadczenia o zrzeczeniu się wynikających z niej uprawnień” (**nr 2**);

- 3) zachowania spójności normatywnej pomiędzy art. 60 ust. 2 pkt 1, który stanowi, że ewidencja wydanych zaświadczeń o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego zawiera „imię (imiona) i nazwisko uczestnika wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego”, a art. 63 ust. 3 pkt 5 lit. a opiniowanej ustawy, wedle którego zaświadczenie o ukończeniu wojskowo-medycznego kursu kwalifikacyjnego zawiera „imię i nazwisko” uczestnika tego kursu (**nr 3**);
- 4) uściślenia, że wydawany na podstawie art. 65 opiniowanej ustawy akt wykonawczy ma określać tryb przekazywania lekarzowi przez ratownika medycznego, o którym mowa w art. 58 ust. 1, informacji o stanie zdrowia pacjenta i udzielonych mu świadczeniach zdrowotnych (**nr 4**);
- 5) zapewnienia zgodności art. 66 ust. 2 opiniowanej ustawy z § 157 „Zasad techniki prawodawczej” poprzez likwidację „kaskadowego” odesłania, tj. odesłania do przepisu, który już zawiera odesłanie (**nr 5**);
- 6) zapewnienia konsekwentnego posługiwania się ustawową nazwą kursu: „medyczny kurs kwalifikacyjny ministra właściwego do spraw wewnętrznych” (**nr 6**);
- 7) zapewnienia spójności systemowej – skoro stosownie do art. 100 ust. 2 zdanie pierwsze opiniowanej ustawy skreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego następuje w drodze decyzji administracyjnej, to zdanie trzecie tego artykułu nie może stanowić, że „[D]o decyzji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.” (**nr 7**);
- 8) zapewnienia zgodności enumeratywnego wyliczenia zawartego w art. 135 ust. 2 opiniowanej ustawy z zasadami logiki prawniczej – finansowanie działalności samorządu ratowników medycznych „z dochodów z innych źródeł, w szczególności z dotacji, subwencji, darowizn i spadków” powinno być umiejscowione jako ostatni element wyliczenia zawartego w tym ustępie (**nr 8**);
- 9) zapewnienia zgodności odesłania zastosowanego w przepisach art. 138 ust. 2 oraz art. 145 ust. 2 opiniowanej ustawy z § 156 ust. 2 „Zasad techniki prawodawczej”, wedle którego w przepisie odsyłającym jednoznacznie wskazuje się przepis, do którego się odsyła

– tak jak uczyniono to w przepisach art. 29, art. 33 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, art. 36 pkt 2 i 3, art. 40, art. 42, art. 57 ust. 1, art. 139 czy art. 146 opiniowanej ustawy (**nr 9**);

10) sprecyzowania, że zaświadczenie, o którym mowa w przepisach art. 147 pkt 5 oraz art. 148 opiniowanej ustawy, odnosi się do spełnienia przez ratownika medycznego obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, oraz dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4 – tak jak uczyniono to w art. 19 opiniowanej ustawy (**nr 10**);

11) zapewnienia w art. 178 ust. 2 opiniowanej ustawy legislacyjnej konsekwencji ustanowienia w art. 151 ust. 1 opiniowanej ustawy skrótu „przewinienie zawodowe” (**nr 12**);

12) zapewnienia poprawności językowej art. 183 ust. 1 pkt 1 opiniowanej ustawy – analogicznie do przepisów art. 63 ust. 3 pkt 10, art. 89 ust. 1, art. 91 ust. 2 pkt 9, art. 107 ust. 2 pkt 7, art. 108, art. 110 ust. 3 pkt 1, art. 111 ust. 1 pkt 4 oraz art. 171 ust. 1 pkt 3 opiniowanej ustawy (**nr 13**);

13) zapewnienia legislacyjnej konsekwencji nadania przez art. 207 pkt 2 opiniowanej ustawy nowego brzmienia art. 10 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym i unormowania w art. 7 ust. 1 opiniowanej ustawy materii określonej w obowiązującym art. 10 ust. 3 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (**nr 14**);

14) uwzględnienia – stosownie do § 53 „Zasad techniki prawodawczej” – że przedmiotem rozdziału 10 opiniowanej ustawy są nie tylko przepisy przejściowe i przepis końcowy, ale również przepisy dostosowujące (**nr 15**).

Piotr Magda

Główny legislator